

RODZINA W ŻYCIU I MISJI KOŚCIOŁA

Dziś Wigilia Bożego Narodzenia, wraz z Zachariaszem śpiewamy hymn na cześć Bożego zbawienia. Jutro w szczególny sposób będziemy się radować, że to zbawienie przyszło na świat w Nowonarodzonym.

Zbawienie zostało przekazane Kościołowi, aby je głosił i sprawował. Dlatego nasze rozważania na temat rodziny zakończymy ukazaniem rodziny w życiu i misji Kościoła.

Ojciec Święty pisał:

Do zasadniczych zadań rodziny chrześcijańskiej należy również zadanie kościelne: jest ona powołana do budowania Królestwa

Bożego w dziejach poprzez udział w życiu i posłannictwie Kościoła.

Głosząc Słowo Boże, Kościół objawia rodzinie chrześcijańskiej jej prawdziwą tożsamość, to, czym ona jest i czym powinna być według zamysłu Pana; sprawując sakramenty, Kościół wzbogaca i umacnia rodzinę chrześcijańską łaską Chrystusową.

Rodzina chrześcijańska buduje przede wszystkim Kościół poprzez miłość małżeńską i rodzinną, przez wspólnotę wiary, przez ducha apostołskiego i przez współpracę w dziele służenia. Cały Kościół jest wspólnotą miłości, rodzina wypełniając swoje podstawowe zadanie rozwoju miłości pomiędzy małżonkami, rodzicami i dziećmi, oraz pomiędzy innymi członkami rodziny, realizuje tym samym zadania Kościoła, stając się kościołem domowym. W tym kościele dokonywać się powinno pogłębienie i przekaz wiary. Rodzice mają być pierwszymi katechetami swoich dzieci, a wzajemne apostołowanie się członków rodziny powinno być jedną z dziedzin świadczenia sobie miłości.

W kościele domowym winna trwać modlitwa. Bardzo ważną jest modlitwa wspólna prowadzona przez głowę rodziny lub któregoś z jej członków. Modlitwa ta jest świadectwem wiary, podporą w chwilach trudnych, wyrazem radości w powodzeniu. Zespala rodzinę mocnymi więzami, które przetrwają mimo rozlicznych burz i nawałnic.

Wspólne obchodzenie uroczystości sakramentalnych, jak chrzest, pierwsza Komunia święta, bierzmowanie, sakrament chorych, rocznic rodzinnych i imienin z udziałem wszystkich członków rodziny w sakramentach jest wyrazem żywej wiary i więzi kościoła domowego. W ten sposób umacnia się podstawowa świętość rodziny zbudowanej na sakramencie małżeństwa. Świętość ta i jej

rozwój jest zadaniem rodziny. Życie małżeńskie i rodzinne z Bożego ustanowienia ma być drogą do świętości dla tych, którzy otrzymali powołanie do życia rodzinnego.

Jednym z podstawowych zadań rodziny jest również takie przygotowanie dzieci do życia, aby każde wypełniło całkowicie swe zadanie, zgodnie z otrzymanym od Boga powołaniem. Jest więc rodzina kuźnią powołań do życia rodzinnego, do kapłaństwa, do życia konsekrowanego w klasztorze lub w świecie, do przeróżnych powołań służby społecznej. To zadanie często jest zaniedbywane, a czasem rodzina wprost mu się sprzeciwia.

Z wiary, modlitwy i życia sakramentalnego wyrasta właściwy kształt rodzinnej miłości przejawiający się w wewnętrznym życiu rodziny i w jej oddziaływaniu na zewnątrz. Ojciec Święty napisał:

Rodzina chrześcijańska, ożywiona i podtrzymywana nowym przykazaniem miłości, żyje gościnnością, szacunkiem i służbą każdemu człowiekowi, w każdym zawsze dostrzega godność osoby i dziecka Bożego.

Wiemy dobrze, jak wiele brakuje naszym rodzinom do tego obrazu, może nawet uważamy go za mało realistyczny i usprawiedliwiamy się, że w naszych czasach, które uważamy za ciężkie, jest to ideał nieosiągalny, zbyt idealistyczny, a my

chcemy być realistami. A jednak przykazanie Chrystusa nigdy nie traci swej ostrości i aktualności i nie ma okoliczności, które mogłyby od niego dyspensować. Trzeba więc ten ideał przyjąć i bez względu na okoliczności wcielać w życie

Kościół jest wspólnotą powołanych do świętości, ale jest tu na ziemi wspólnotą grzeszników, którym może dać łaskę nawrócenia i odmiany życia. Życie rodzinne w praktyce łączy się z wieloma zjawiskami negatywnymi. Nie możemy na nie zamykać oczu. Ideał życia rodzinnego jest wspaniały i ukazuje świętość rodziny, trzeba go realizować, ale trzeba się też nachylić nad ropiejącymi ranami naszych rodzin. Nachyla się nad nimi Kościół z wielką troską i troskę tę przekazuje również rodzinom.

ks. Tomasz Jelonek